

El gran miting d'afirmació catòlica

El Teatre d'Acció Popular Catòlica a vessar.—Hi sont representades totes les classes socials.—Els oradors recullen xardoroses ovacions al fer referència a l'actualitat.— La immediata transcendència del miting

¡Catòlics, endavant!

La transcendència del miting d'afirmació catòlica que vàrem celebrar diumenge al nostre teatre i que va palesar una vegada més que cal cercar ocasions al catolicisme perquè es manifesti, és innegable.

A Tarragona, com a tots els indrets de Catalunya, és necessari que es trobi l'oportunitat perquè els catòlics es sacudeixin la tradicional apatia i manifestin pública, i si convé, sorollosament, que encara en som; que la fe del poble continua encara arrelada, dintre de molts milers de cors de catalans; que els principis del cristianisme son encara la pedra fonamental de la societat dels nostres dies, com ho foren de la de XX segles; i que aquesta fe, i les obres que ella ha inspirades, no poden morir, perquè amb el seu enfonsament s'anorrearà l'alé que empeny cap al seu fi a tots els pobles.

I la oportunitat per manifestar-se avui els catòlics, és palesa; els dirigents espanyols, quan tot el món torna els ulls cap a l'Església i als seus principis, com si fossin cecs, o, empenyuts per un esperit sectari o satànic, sembla que no cerquin sinó ocasions per ensenyar-se amb l'Església i els seus homes, sens parar compte en què, com va dir Sant Agustí, s'ha de sentir ferit a la llarga, qui s'entesti en donar cops contra una cosa punxaguda.

La família cristiana, la consideració de l'Església verdadera davant l'Estat espanyol, el propi culte en les seves manifestacions externes, tot ha sigut sacsejat per aquest vent d'extermini dels partits polítics espanyols que avui porten el timó de l'Estat.

La fórmula pura de la democràcia que exigeix el respecte a tothom, ha estat escarnida, i és necessari que els catòlics espanyols, sens distinció, homes, dones de tots els partits i de totes direccions, s'ajuntin en un abraç ben fort i apretat per salvar d'aquest diluvi, la santa arca de l'Església.

Catòlics endavant; que cada ú de vosaltres sigui un propagandista de la nostra obra, perquè aquesta fructifiqui esplendorosament.

Sota les naus dels nostres temples hi cap tothom que senti la grandesa dels principis cristians, vingui del camp que vingui, que a ningú se li demana la cèdula d'un partit per a poguer-hi entrar, sinó la professió d'una fe i la creença d'uns principis segellats per a tota l'humanitat, amb la sang divina del Calvari.

L'ACTE

El magnífic teatre d'Acció Popular Catòlica, presentava bona estona abans de les onze, hora senyalada per l'acte, un aspecte imponent, veient-se envaïts corredors i escales per la gentada que volia escoltar els parlaments.

A les llotjies el millor de la Societat tarragonina, abundant les senyores que donaven una escaienta nota de distinció; als pisos curulls d'homes, s'hi aplegaren representacions de moltes corporacions polítiques, culturals, religioses de la ciutat i representacions foranes vingudes en gran nombre.

Ocupà la presidència don Eudald Melendres president del Centre d'Acció Popular Catòlica, juntament amb els oradors i altres membres de la Directiva i representacions foranes.

El president obrí l'acte dient que la millor manera de començar un miting catòlic és invocant l'auxili de Déu, fent la senyal de la creu.

J. M. PAGES GARCIA

Seguidament el nostre company de Redacció en Josep M.ª Pagés Garcia feu la presentació dels oradors en un breu però molt eloqüent parlament.

Diu que ens trobem els catòlics

davant de problemes greus que és necessari tractar decididament.

Aquestos problemes tenen varies ramificacions i comprenen diverses modalitats qual solució no podem defugir de cap manera sense abandonar dels nostres deures. Cal l'unitat de pensament, l'unitat d'acció i l'unitat d'organització.

Aquicix programa vol dir lluita i a la lluita hem d'anar, sigui allà aont sigui, al carrer, si és precis, a la política, al camp social, on convingui, per tal de que aquesta llibertat que, nosaltres en nom de la democràcia reclamem i, en nom de la mateixa se'ns nega, pugui ésser una realitat.

Entona un càntic a la llibertat que és dó divi donat a tots els homes, per la qual han de lluitar i han lluitat tots els pobles; essència de la pròpia vida que no es demana sinó que es pren.

Forts aplaudiments.

JOAN GUINART

Comença dient que té una satisfacció immensa en dirigir la paraula a aquest auditori lligat per un ideal. Aquesta reunió suposa convenciment i d'aquest convenciment n'hem de treure el profit del respecte mutu per a totes les actituds.

Les dues afirmacions bàsiques del seu parlament son la religió i la pàtria.

Descríu admirablement els records de l'infantesa, els jocs al peu del campanar del poble, per a deduir la gran estimació que sentim per la nostra terra que, en aquest cas concret, és la pàtria, o sia Catalunya. Però quan desapareix la terra, quan nosaltres abandonem el món, nosaltres que hem treballat pels nostres fills i els nostres successors, sentim un neguit íntim del nostre esperit que ens diu clarament que hi ha quelcom més, que hi ha una altra Pàtria. És la religió qui e nsguia a ella.

Admesos aquestos principis podem parlar de política, de revolucions i de tot.

Les revolucions fins poden considerar-se providencials perquè purifiquen i ensenyen les generacions cap a la seva perfecció.

De vegades la misericòrdia de Déu és tan gran que es val de les revolucions per a obligar-nos a rectificar perquè quant l'humanitat s'atura o retrocedeix, cal la revolució com a medi propulsor del camí que té de fer.

Parla de la indiferència religiosa, i afirma que l'Església accepta totes les formes de govern. Hi ha reis coronats amb la santedat, de presidents de República, en aquest moment no en recordo cap al cel. (Una veu: García Moreno), però és ben cert que l'Església prescindeix, de el que ha deixat a la disputa dels homes.

Acabà excitant a la caritat per a tot, inclús per a els nostres adversaris.

Forts aplaudiments.

ANGEL MARQUES

Parla de l'entusiasme que diu ha fet acte de presència a l'acte, entusiasme que per ser de seny diu que és dimanat de Déu i en fa penyora de la seva benedicció.

Canta la bella Tarraco: la considera en els seus dos grans sectors, de la Rambla en amunt i de la Rambla al Port: la tradició i el progrés. Canta els dos nostres grans miradors: el balcó del Mediterrani i el balcó del Camp; aquesta Rambla que per aquestos miradors és l'imatge vivent de la llibertat.

Diu que se'ns critica d'enemics de la llibertat i ho refuta amb paraules del Dr. Torres, que diuen en sistesi que l'Església està per sobre tota idea política i fora de les distincions i estaments. L'Església està per damunt de tot però vol conviure amb tots. En cita l'exemple de Sant Pau que s'adaptà en totes les circumstàncies.

L'Església i l'Evangeli van parells. Ella és la gran democrata. Ho demostra el fet d'anar el seu fundador Jesús a buscar-ne les seves pedres, els Apòstols, entre la democràcia.

L'Evangeli, és el llibre de les democràcies, en virtut de quals doctrines s'ha de deduir que els pobles no han d'ésser governats més que per homes honrats i se'ns vituperà d'imposar la nostra doctrina. Diu

que nosaltres no podem imposar la fe doncs aquesta és un dó de Déu i presuposa la voluntat en qui la reb i l'acte per tant, més gran de llibertat.

Vol que es respecti la religió que diu fou primer que el mateix Estat.

Cita paraules del Dr. Torres quan diu que qui condemna sense escoltar al reu i sense altra raó que la força, és injust. Ho aplica a l'Església actual, sobretot en quan fa referència a la nova Constitució.

Diu que el poble que ensenya unes muralles milenàries com una joia preuada que integra el seu patrimoni, deu tenir una ferma espiritualitat.

Es dirigeix a les mares fent-els-hi veure els perills de la situació i pinta el quadre que es veuria als pobles quan hi faltés la religió

Remarca la necessitat del sacrifici com a propiciatòria oració per a alcançar de Déu la continuació pacífica de l'Església.

Es força aplaudit.

SALVADOR TINTORE

Diu que estudiant història ha après la força del poder de l'humilitat. Ho ha après comparant la caiguda dels Cèsars de Roma i la crescuda del cristianisme eixit de les catacombres, ho ha après a Rússia, ho ha après a Mèxic en veure a Calles, malalt, que cercava el consol i la cura d'enfermers religiosos, dels abans per ell perseguits jesuïtes. (Ovació).

També li llevor humil nostre sabrà fructificar, mentre p' sectarisme dels anticlericals: que tot al món passa, més l'Església de Crist jamai no passarà. (Molt bé). Perquè si, en oblidar-nos de les coses materials, ens esmercèssim en la defensa del patrimoni espiritual, que val molt més, veuríem com no haurem d'esperar-nos. Referma aquesta idea amb una anèdota, en què es palesa que l'almoina no ha d'ésser tan sols un socor purament material.

Acaba dient que més, que en com batre, hem de pensar en construir, en afirmar, en donar solucions. (Molts aplaudiments).

LLUIS JOVER NUNELL

Amb un bell paragraf recorda com comença l'eminent Torres i Bages el seu magistral llibre "La tradició catalana" amb les paraules: "No oblidem mai la pedrera d'on hem estat tallats". Sobre això s'exten en documentades i convincentes consideracions, demostrant que Catalunya fou tallada de la pedrera de la fe catòlica com ho demostra ben bé l'existència de tants monestirs que arreu de nostra terra donen tsetimoni de la cultura i art bestits des del principi de la civilització, i que són la pàgina més ferma de las nostra història. Elies foren els vehicles de la civilització. A propòsit recorda

uns inspirats versos de Mossèn Cinto Verdaguer.

Diu el senyor Jové amb termes impossible de reproduir-se amb tota sa bellesa, que si el mal entès progrés arribés fins enderrocar-ho tot, fins a cagpirar les mateixes pedres, encara sota terra, com aquí a Tarragona, trobaríem una Necròpolis Cristiana per donar fe de la fe del poble català ja des dels primers dies de la nostra era.

Explica el quart vot dels Jesuïtes que es diu va contra la llibertat, quant en realitat arriba fins al sacrifici de la llibertat pel bé comú. No volen els contraris deixar que els religiosos es sotmetin a l'autoritat del Sant Pare i en canvi eils es sacrificuen i es sotmeten a les ordres de la masoneria. (Grans aplaudiments).

Va lamentar-se del sectarisme dels homes de la Generalitat i dedicà unes frases d'elogi al senyor Anguera de Sojo que el públic ovacionà unànimement.

Recorda que precisament en llibres del segle XIII, escrites pels religiosos, es on s'ensenya en què consisteix la verdadera democràcia. Exposa l'obra grandiosa portada a terme pels gremis que foren gran la nostra terra. (Forts aplaudiments).

Amb paraules convincents explica largament el desenvolupament dels principis democràtics de Catalunya i acaba aquest concepte dient:

Esborreu tot quan representen els religiosos i les ordres religioses a Catalunya i haureu esborrat tota l'història nostrada. (Aplaudiments).

Diu que fa poc temps amb motiu d'un acte públic, un Conceller de la Generalitat, fill de nostra terra en volguer remarcar el progrés i civilització de Catalunya, en comp'tes d'aixecar un cant als Sants i savis que en la religió treballaren i conseguiren el triomf moral i material de nostra terra, sols sapigué anomenar a en Ferrer i Guardia.

Entre aplaudiments recorda que el tresor literari i científic de l'Universitat de Barcelona era tot procedent dels convents, que l'Estat va pendre-los-hi.

Es dói de la manca d'espiritualitat dels homes de l'Ateneu de Madrid, que no saben o no volen veure com llueixen les estrelles del cel en una nit formosa i clara, al menys sabessin veure l'observatori el peu del riu Ebre, obra mestre de la religió a Catalunya. (Ovació).

El moment actual, continua dient el senyor Jové, és com quant el vi fa la bullida dintre el cup que tota la pinyolada i matèria dolenta sura... (aplaudiments, protestes al últim pis que son ofegats per una gran ovació).

Dirigint-se a les dones, diu que se'ls ha concedit el vot perquè cooperin a la consecució del regnat de la justícia, però en canvi se'ls nega el dret a ésser mares cristianes; a aquest propòsit es-

plifica una bella pàgina de la vida d'una santa que morí martiritzada però satisfeta perquè amb ella moria son tendre filllet, fugint de les urpes corruptores dels ateus i pagans.

Acaba son magnífic discurs amb unes estrofes patriòtiques de Mossèn Cinto.

Una gran ovació corona les paraules de l'orador.

EN JOAN B. ROCA

Catalans: Plau retrobar-me entre vosaltres, ciutadans de Tarragona, en aquesta ciutat romana que va donar als nostres pobles el títol de ciutadania, aquest títol de qui deriva aquell seny català del qual donem mostra en aquest acte, i que sab respectar el sentiment dels demés.

Primerament vull expressar el meu agraïment envers aquells que treballareu amb mi en les passades lluites electorals. No hem reeixit; no sempre l'èxit s'aconsegueix amb la raó i bona voluntat. Cal dir, però, que ara paguem la culpa de omissions passades.

Gloriem-nos tan com vulguem de nostra fe que mai no mor, i no ens sapiguem gens de greu la persecució que esperona.

Si estudiem el passat en treurem lliçons profitoses: no hem complert els nostres deures socials i polítics. Hem perdut el poble; propagandes subversives l'han allunyat de nosaltres; i l'hem de fer retornar, portant el convenciment de nostres idees als nostres adversaris.

Cal portar a tots e i convenciment de la necessitat de l'Acció Catòlica i deures que ella comporta. Comporta deures envers Déu, envers els germans nostres, deures de justícia social. I aquests deures no sempre els hem complert. Cal doncs rectificar.

Per damunt de les contingències del desenrotllament de la societat, hi ha l'estabilitat de nostra civilització cristiana. Mai l'Església, les cristianes ensenyances han dit el límit on es pot arribar en l'organització social i econòmica de la societat, ni quin és el règimen en el qual ha d'enmotllar-se; tots hi són bons, tots acceptables. L'Església és llum de veritat, mai superat encara, ha dit Jordi Soré; i un altre corifeu del socialisme ha afegit que la veritat cristiana irradija en tota la civilització. L'hem de portar sempre dintre els nostres cors, aquesta llum, i anar agosadament a infiltrar-la dintre els nostres mateixos enemics.

Fem exàmen de com hem complert aquests deures, i recordem que l'Església no és vinculada a res moridor.

Caldrà, doncs, que d'aquestes i altres conferències que han de sovintegar, se'n tregui el fruit de defensar els nostres drets i conquerir adeptes per les nostres idees de redempció.

Les recaptés que fan en les esglésies pel manteniment del culte i dels seus ministres han de servir també per a desvirtuar aquell argument dels nostres adversaris de que l'Església s'endua el presupost de l'Estat. Ara aquesta falacia no es podrà fer valdre i l'Església li guanyarà en la seva independència.

Endaiguem, doncs, l'Acció Catòlica per la defensa dels nostres drets i l'escampament de l'amor, i del figurós compliment dels deures de justícia social.

El senyor Rocà i Caball, fou aplaudit sovint en el seu parlament al final del mateix.

MANUEL DE MONTOLIU

A l'airecar-se a parlar el nostre inclús compatriota és saludat amb unànimis aplaudiments.

Comença el seu pulit parlament dient, que ell que no és orador, i està dedicat a altres estudis ben diferents de la tribuna pública, es troba avui en sa ciutat nadiua abraçat per la campanya de la defensa dels ideals catòlics, enfront la opressió que se'ns fa.

Tota la nostra labor ha d'ésser pràctica. No en trauriem res d'aquest alçament de la consciència catòlica que s'abranda en saht en-

tusiasme, si restés com fa d'entencalls en quatre aplaudiments, en sols actes com el d'avui. Sens un seguici de resultats pràctics que endeguin tals entusiasmes.

Vol remarcar en tres punts tres defectes dels quals pateix la acció catòlica: Improvització, confusió i desorganització.

IMPROVITZACIO

Som com a poble meridional, impressionables i sentimentalistes. Tot resulta convulsiu en nostre poble.

Si després d'una commoció popular fineix la causa, desapareix el líder que l'ha fet néixer, va altra volta l'endormiment. Aquest risc corre l'entusiasme que ara ens abranda. Si per un voler de Déu, l'actual persecució que sofreix l'Església s'acabés amb una avinença, no tardaríem a tornar a endormiscar-nos sota l'aparent benevolença de l'Estat.

Aquest estat d'abrandament que ara neix es necessari que perduri fins a fer constant la vida de lluita en defensa dels nostres ideals.

CONFUSIONISME

Cal acabar la confusió amb els enemics i indiferents. Sembla com si ho fessim per esperit de generositat i amplitud de comprensió al juntar-nos amb els nostres enemics; no deu confondre's aquesta transigència que porta la convivència, amb la confusió de principis. Pot tenir-se transigència de cor, no d'enteniment. Caritat per abraçar els nostres enemics, però no hem d'ésser arrocecats al seu camp. Que tinguem les idees ben nostres, ben delimitades les passions. La barreja no és sinó en detriment de la veritat. Al barrejar fruita podria amb la bona, no es mai sinó en perjudici de la bona. Cal doncs, tindre ferm el cap en la veritat. Sacrifiquem, si convé, la vida; mai l'independència del pensament cristià.

En els camps de l'activitat s'imposa a voltes la col·laboració d'elements diferents; però mai hem de cedir nostra veritat. I mireu quin agraïment trobem en les esquerres a les quals hem ajudat en les nostres lluites. No cedeixen elles ni un punt a nostra actuació.

DESORGANITZACIO

D'aquesta prové el mal que patim. Què hem de fer? Carles Marx llença el crit "treballadors, uniu-vos". A semblança d'ell hem de cridar "Catòlics, unim-nos", millor "organitzem-nos". Menys política, més obra social.

Els Pontífex Lleó XIII i Pius XI, feliçment regnant, han donat, la pauta en les seves lluminoses encíclics. Ells ens diuen que la nostra organització ha d'ésser social, no política.

Mireu el moviment d'enfront. S'han apoderat de les masses i les han desorganitzades. Però no han fet amb abnegació i ver apostolat, que a molts catòlics manca. Cal que tots els catòlics sien apòstols. Diu el Cardenal Verdier: El catòlic que no fa acció social, és un aliat dels enemics de l'Església.

La Rerum Novarum fa 40 anys va sunyalar normes d'acció social. Els països que s'han organitzat tenen ara una florida d'organitzacions catòliques. Bèlgica, França, Alemanya, Àustria.

Espanya, fent el sort a la veu del Pontífex s'han entretingut els catòlics en lluites estèrils; mentre tant els enemics s'apoderaven del poble.

Els han fet, no política, sinó acció social, i s'han endut la massa, i allavors s'han llençat a la política foragitant-ne aquells que no han sapigut conquerir el poble.

Els partits polítics que no tinguin les masses, estan destinats a desaparèixer com a entrebancadors.

Aprenquem aquesta lliçó pràctica i ja que no hem sapigut llegir en les normes claríssimes de nostres Pontífexs la visió de l'èxit dels nostres enemics ens en convenim.

Entusiasme, molt bé; aplaudiments, molt bé; però més ens convenen organitzacions sòhides que posin en pràctica les normes pon-

tífexs sobre l'acció social, manades pel Pontífex ara fa 40 anys, en l'Encíclica "Rerum Novarum" i repetides en la Quadragesimo anno del Pontífex gloriósament regnant.

(Fou aplaudidíssim durant el seu discurs i a l'acabament del mateix.)

Amb breus, però sentides paraules, foren donades pel president d'Acció Popular Catòlica, N'Eudald Melendres, qui clogué amb elles l'acte.

DESPRES DE L'ACTE

Després de l'acte la gentada va anar sortint donat per uns moments una nota d'animació a nos tra Rambla.

Els oradors foren obsequiats amb un banquet per la Junta d'Acció Popular Catòlica, i a mitja tarda, foren rebutjats pel nostre Eminentíssim pastor el Cardenal Vidal i Barraquer al seu palau, escoltant de l'eminent purpurat paraules de felicitació i d'encoratjament que els satisfieren de tots els treballs de la jornada.

I nosaltres, satisfets també, remerciam a tots els catòlics de Tarragona i quants vinguts de fora donaren relleu a l'acte l'esforç fet perquè aital revestís la grandiositat que describim.

I fins un altre que no trigarà gaire si a Déu plau.

El Nostre Nadal

L'orquestra de Nadal

La música com tot el que prevé del sentiment porta un floc vermell de goig i d'alegria; posa u npoquet d'aldarull damunt la calma d'un gris de tedi o és un esgarrinxament per a uns llavis closos per la dolor. La música d'esborrajament és troba sempre mancada d'alegria. L' tristesa amb que s'ha volgut determinar la música popular que està plena de sentiment és alegre sempre. Les passades més sublims d'un rossinyol — pregunteu-ho als poetes que tot ho saben — són les de mitja nit. El cant més sonor del gall es quan la nit és alta.

La única nit que té una música plena de sinceritat és la Nit de Nadal.

Com uns acords enyorats omplen els carrers els sorolls dels timbalets i de les ocarines que corren atravesant el fred i les hores il·luminades per l'únic estel brillador, l'estel que omple el cel de Nadal, l'estel que senyala el camí que fan els pobles que cerquen Déu.

Els pifans, els flautats, tota la música acordada calla, perquè puguin oir-se millor els baixos de les simbombes i els flauts i els ferrets i les panderetes i tot el malabarisme de les gaites i de les garalles i el clam dels requintots. Tothom els escolta com si arribés una època nova, plena de vida. Tothom somriu, tothom els segueix, tothom enamora.

P. Hilari d'Arenys de Mar
O. M. Cap.

COMPRAD UNICAMENTE

Productos Químicos Hispano Lúbszynski
BADALONA

Inmemoriam del Rnd. Mn. Blai Sans

El dia de Nadal, a dos quarts de dotze de la nit morí Mn. Blai Sans. Tan prompte es tingué notícia de la seva mort al Centre Cultural es suprimí tot espectacle anunciant en motiu de les festes nadalenes.

Diumenge, dia 27, tingué lloc l'enterrament del nostre estimat senyor Rector. Fou una imponent manifestació de dol que sent la vida d'Espluga. Va ésser, també, un motiu adequat per a demostrar, en aquest temps de blasfèmia i persecució, la obediència i amor que senten la immensa majoria del poble pels ministres del senyor. Lloat sia Déu.

A les onze del matí es traslladà la clerecia parroquial acompanyada de Rnds Sacerdots de Vimbodí i Montblanch i dels V. Pauls, amb tots els estudiants, a la casa Rectoral, on cantaren l'absolto del Mestre Perosi, proseguint l'enterrament amb un salmeig majestuós. L'escolania sota la direcció del Rnd. Mn. Domenech, vestits de sotana i sobrepellic, interpretà la polifonia, reforçada amb l'"Scho la Cantorum" dels Rnds. Pares Pauls. El fèretre el duien a braços distingits joves de reconeguda pietat.

Formaven el dol el M.ltre. doctor Ramon Sabaté, el Rnd. senyor Pleba de Santa Maria de Montblanch, els senyors Agustí Roig, Josep M. Palau, Salvador Porta, regidors, el senyor Caporal de la guàrdia civil, Rnd. Mn. Saladri-

gues, pàrroco de Sant Miquel, Josep Zaragoza, president del Centre Cultural, doctor Adolf Pascual, professor del Seminari, caporal del Sometent, senyor notari, farmacèutic, etc.

Els germans, nebots i família del finat.

A centenars poguerem comptar els homes que venien a retre testimoni d'afecte al nostre difunt senyor Rector. Dues hores durà l'enterrament impressionant fins a superar tota esperança.

El dol rebé el pesar dels assistents, en la mateixa Casa Rectoral.

Entre altres veierem al senyor Batlle, senyor Ricart Farré, que malgrat no dur representació oficial, rendí l'homenatge darrer al senyor Rector.

Ahir es celebraren solemnement els funerals, amb assistència dels senyors Rectors de vot l'encontorn. Mentre es cantà l'Ofici de Difunts es resaren misses. Hi hagué dues misses cantades de difunts; una de gregoriana i la del mestre Perosi.

I el dol acomiadà els assistents nombrosíssims mentre guardava en el seu cor les proves paleses del profund afecte que sentia la majoria de l'Espluga pel finat i dolgut Mn. Blai i pels sacerdots tots.

A. C. S.
Espluga de Francolí, desembre de 1931.

EL CORRESPONSAL

Panorama político

Los viajes presidenciales

En el Consejo de ministros celebrado últimamente en Palacio se habló de la iniciación de los viajes del Presidente de la República a las provincias españolas. Aunque no se fijó fecha, desde luego éstos comenzarán en el mes de enero. El primer viaje del jefe de Estado será a Alicante. No se ha concretado todavía la fecha. Para gestionar cuanto se relaciona con la importancia que la ciudad alicantina quiere dar a la primera visita del presidente de la República se encuentra en Madrid el alcalde de Alicante, quien acompaña una Comisión de técnicos.

Las "madreselvas" y el voto

En la famosa obra de Pérez de Ayala "A. M. D. G." se designa a las señoras catequistas o catequizables con el sobrenombre de "madreselvas".

Pues bien: las "madreselvas" madrileñas han empezado ya su campaña con motivo del voto femenino. Rondas volantes de señoras católicas visitan a las posibles electoras para hacerlas comprender la necesidad de que voten a los católicos y de ninguna manera a los republicanos y socialistas.

Conviene que los maridos y los padres estén atentos a esa catequización política que constituye una nueva forma de la propaganda monárquica.

(De "Crisol")

N. de la R. — Y luego repeirán aquello de "el pueblo está con nosotros".

¡Jesús!, que miedo.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

CONSULTORIO DE ENFERMEDADES DE LOS OJOS

DE ANTONIO ARTAL

Médico del Cuerpo de la Marina civil por oposición. Ex-oculista Del Dispensario de Nuestra Señora de Pompeya (Barcelona).

RAMBLA DE SAN JUAN, 27, 1.

HORAS DE CONSULTA: Todos los días de 9 a 12 y de 3 a 5. Los miércoles de 6 a 8 de la noche.

Visita en Valls todos los miércoles de 9 a 12.

CRONICA RELIGIOSA

Lo que se va sabiendo

SANTOS DE HOY

Santos Tomás Cantuariense, obispo; David, Rey y profeta; Calisto, Félix, Bonifacio, Domingo, Víctor, Primitivo, Saturnino y Crescencio, mártires.

SANTOS DE MAÑANA

La Traslación de Santiago Apóstol. — Santos Sabino, Severo, Marcelo, Donato y Honorio, mártires; Anisio, Eugenio y Rainaric, obispos.

CUARENTA HORAS

Se celebran en la iglesia parroquial de la Santísima Trinidad. Terminan el día 31.

CULTOS PARA HOY

Capilla de Ntra. Sra. del Claustro. — A las siete, misa y novena al Niño Jesús, cantando lo escolanía de la Catedral que alternará con los fieles.

TRINIDAD. — Tarde, a las seis, rosario, octavario, trisagio, reserva y adoración.

SAN FRANCISCO. — A las siete y media, ejercicio de los trece martes a San Antonio y misa en el altar del Santo.

SAGRADO CORAZON. — A las siete, rosario y explicación de catecismo.

CULTOS PARA MAÑANA

Capilla de Ntra. Sra. del Claustro. — A las siete, misa y novena al Niño Jesús, cantando lo escolanía de la Catedral que alternará con los fieles.

TRINIDAD. — Tarde, a las seis, rosario, octavario, trisagio, reserva y adoración.

SAGRADO CORAZON. — A las siete, rosario y explicación de catecismo.

¿CALLOS?

Usando sólo tres días el patentado

Ungüento mágico desaparecen totalmente callos y durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetes

Hay muchas imitaciones ineficaces

En todas partes, 1,60 pesetas. Por correo, 2 pesetas.

FARMACIA PUERTO. - Plaza Sag Idefonso, 5. MADRID.

BOLSA DEL TRABAJO

SECCION DE MUJERES

Mujeres para faenas desean trabajo.

Camareras y cocineras se necesitan, se les retribuirá bien.

Modista, necesita aprendizas.

Horas de oficinas: Armañá, 11, piso 2.º, de seis a siete y media de la tarde.

Farmacia Digos
ANÁLISIS-ESPECIFICOS nacionales y extranjeros
Aguas minerales - Sueros - Vacunas - Inyectables - Ortopedia
Mayor 46 - Teléfono 442

BANCO COMERCIAL DE BARCELONA

CAPITAL: 25.000.000 de pesetas, totalmente desembolsado

Casa Central: BARCELONA, Paseo de Gracia 3 y 5

Telegramas y telefonemas: COMBANK

SUCURSALES Y AGENCIAS

Amposta, Arbós, Badalona, Berga, Figueras, Gandesa, Gerona, Granollers, Igualada, Inca, Lérida, Manacor, Manresa, Montblanch, Mora de Ebro, Moller, Olot, Palma de Mallorca, Port-Bou, Puigcerdá, Ripoll, San Feliu de Guixols, Santa Coloma de Farnés, Santa Coloma de Queralt, Seo de Urgel, Tárreag, Torredembarra, Tortosa, Valls, Vendrell, Vich y Vilaseca.

TODAS LAS OPERACIONES DE BANCA Y BOLSA

CUENTAS CORRIENTES COMERCIALES

con el abono del interés al 2 1/2 % a la vista

IMPOSICIONES A RÉDITO

con abono de interés al 3 % a 30 días plazo

3 1/2 % a 3 meses plazo

4 % a 6 meses plazo

4 1/2 % a 1 año plazo

SERVICIO DE LA SECCION DE AHORRO

Se abonan intereses a razón de

4 % anual, en libretas a disposición, y

4 1/2 % anual, en libretas a 1 año plazo

Cámara acorazada con compartimientos de alquiler

Sucursal en Tarragona:

APODACA, 24 - Tels. 40 y 515

Agencia: **BOLSIN**

Rambla San Juan, 27 - Tels. 40 y 159

DE UN EDITORIAL DE "CRISOL"

“Qué pequeñas, sin embargo, resultan esas flaquezas!... Pequeñas ante el magnífico espectáculo de la fe popular. Una noche como la de hoy, afirma en el corazón sentimientos indestructibles. No hay sociedad sin fervores religiosos, ni vida digna de vivirse sin el calor y la unidad indestructible de la familia. Hoy tales principios — religión, familia — podrán sufrir los embates injustos de la política. Permanecerán; no obstante. El eje de la historia patria, el centro de la vida española, cuanto en esa vida hay de nobleza, y de pureza, y de santidad, radica en esos valores esenciales. Y el buen pueblo, de Madrid y de provincias, de toda España, se incorpora esta noche, y pregona, y canta su fe, con el entusiasmo de siempre, como si nada hubiese ocurrido, porque su fe no es de hoy, sino de todos los siglos, y está por encima de lo contingente, y no se le arrancará jamás”.

SUBVENCION A LA CASA DEL PUEBLO

Valladolid. — Por acuerdo del Ayuntamiento de gastos para el ejercicio de 1931-1932 han quedado suprimidas las plazas de capellán del cementerio, sacristán del santuario de Nuestra Señora del Carmen, sito en extramuros, y del capellán sustituto. Por igual acuerdo han quedado suprimidas las subvenciones consignadas para la Cruz Roja, Patronato de la Trata de Blancas, Religiosas, Oblatas y Adoradoras, Institución de la Mutualidad Maternal, Comedor de Viudas pobres, Roperio Escolar, Asociación Católica, Círculo obrero, Centro Católico, Juventudes Obreras, Procesiones de Semana Santa, Corpus y Virgen de San Lorenzo, patrona de Valladolid. En total, las cantidades suprimidas ascienden a 12.830 pesetas. En cambio se conceden las siguientes subvenciones: de mil pesetas Casino Republicano, para reponer el material de enseñanza laica; 2.000 pesetas, a la masa coral de la Casa del Pueblo, y 12.500 para ayuda de la reconstrucción del domicilio social de la Casa del Pueblo, incendiado recientemente.

Un sencillo ejemplo

“Mundo Obrero”, el órgano central del partido comunista anunció la semana pasada que estaba en peligro de desaparecer si en el plazo de cuatro días no recibía 14.000 pesetas, que le eran indispensables para salvarse.

Dentro del plazo ha recibido 16.000.

Las listas de donativos que publica son aleccionadoras. Pobres gentes que empeñan prendas de vestir, que apartan de sus miserios jornales unos céntimos para acudir en auxilio del periódico. Y así, peseta a peseta, cubren en unas horas el déficit de la publicación.

¿No les dice eso nada a las clases conservadoras?

En la proporción que les correspondería hacerlo, ¿han hecho algo semejante en el sentido de organización y elementos de defensa?

¿Cómo quieren triunfar y prevalecer, cruzándose de brazos ante estos ejemplos aleccionadores, que, además, constituyen un aviso inquietante para la causa del orden?

Sigan dormidos, esperando que bajen de las nubes las soluciones, y ya verán lo que sucede.

ENTRESUELOS VALENCIA
Cortes lana inglesados, por 10 pesetas.

Apodaca, 11, entresuelo

“MEDALLA” “A. M. D. G.”

En nuestra ciudad, actualmente y con el intervalo de unas horas.

ANVERSO

Salón de actos de un acreditado pensionario. Ambiente culto, público consciente y tranquilo. Consciente de su responsabilidad, al entregar la educación de sus hijos a la combatida Orden que encabeza todas sus iniciativas con las iniciales de esta medalla. Tranquilo, por que sabe lo que en conciencia estima, bueno para sus hijos.

Pausadamente sube al estrado un profesor. Viste hábito y es religioso “de verdad”. Si no lo denunciara el lugar, lo denunciaría su porte digno y humilde. Al pronunciar sereno y altivo — hay altiveces santas — las palabras piadosísimas: “A la mayor gloria de Dios”, el público, “consciente y tranquilo”, levántase como un solo hombre y aplaude, larga y emocionadamente este lema, que oye en su ambiente, y es para él nuncio de heroísmos, sacrificios y valores incalculables.

REVERSO

Un teatro popular. Ambiente cargado de pasiones, público variado y en tensión.

Unos actores vestidos de religiosos, cumplen su oficio sobre un tablado. Si el lugar no denunciara a la farándula, la denunciaría su porte y lenguaje.

Suena aquí fuera de su ambiente vilipendiado y grotesco el título implacablemente puesto a la farsa: “A. M. D. G.”, y es oído como clarín de guerra. A su toque se elctrizan los espectadores, y gritos denuestos y vítores atestiguan su entusiasmo.

Lector: Si sabes medir, mide. Si sabes pesar, pesa. Por un lado el fardo enorme que todas las calumnias, arrebatos y groserías del reverso de esa medalla han formado.

Por de otro lado, la gavilla formada con todas las realidades que en este anverso se han aplaudido.

¿Cuál crees de mayor peso? Yo te aseguro que pesa más la gavilla formada toda ella por múltiples recolecciones de fruto sazo-

nado y fuerte. Es, además, alimento sano que da vida... El fardo, a la larga, llega a estorbar y hay que abandonarlo, si queremos caminar deprisa y derechos.

Mercedes de R. Annoni.

(De “Diario de Barcelona”).

DELEGACION DE HACIENDA

El señor Delegado de Hacienda ha señalado para hoy los siguientes pagos:

	Pesetas
D. Eduardo Marcilla G.	221.944'27
“ Cristóbal Real Munar.	121.605'17
“ Juan Centellas Papió.	49.445'67
“ Miguel Gomicia Gil.	14.845'41
“ Juan Piquer Valazuela.	10.518'50
“ Juan Costa Llobera.	9.984'24
“ Vicente Feliu Edigio.	8.839'61
Sr. Pte. Patronato Formación Profesional.	5.650'00
D. Pío Masip Sas.	2.673'50
“ José Blanquet Gas.	2.353'50
Sr. Jefe Centro Telégrafos.	1.504'98
D. Pedro López Brea.	1.167'90
“ Martín Giménez Daza.	963'04
“ José A. Gil Concas.	887'19
“ Juan de F. Montañés.	474'33
“ José Nogués March.	500'00
“ Miguel Gaya Gilabert.	432'00
D. María Teresa Trinchant.	384'93
Sr. Admor. pral. Correos.	296'10.
D. Antonio Closas Serrahima.	125'00
“ Luis Ahumada Muñoz.	83'33

La Delegación de Hacienda pone en conocimiento de quien tenga pendiente de cobro algún libramiento, pasen a hacer efectivos dichos documentos por todo el 31 del corriente; pues pasado dicho día se devuelven a Madrid, por finalizar el año económico.

Piso principal

Calle Lauria, núm. 11, cerca la Rambla, con vistas al mar, mucho sol, jardín, bien decorado, se alquila por cien pesetas al mes.

Rezón: Celestino Salvadó, Conde de Rius, núm. 3, primero.

BANCO MERCANTIL DE TARRAGONA

Oficinas: Calle Apodaca, 30

Dirección: Mercanbank, n.º 236 y 237

Capital: 3.000.000 de Pesetas

Fundado por el Banco Urquijo Catalán, el Banco de Valls y un grupo de elementos de Tarragona

PRINCIPALES OPERACIONES:

Negociación y descuento de efectos comerciales cupones y títulos amortizados—Compra-venta de valores al contado y a plazo.—Órdenes de Bolsa Servicio de canje, agregación de hoja de cupones, estampillajes, etc.. a toda clase de valores.—Depósitos de valores en custodia.—Créditos con garantía de valores.—Cuentas corrientes.—Caja de ahorros a la vista y a plazo fijo.—Cambio de monedas.—Créditos con garantía hipotecaria.—Giros.—Pignoraciones, etc., etc.

Operaciones especiales con relación a préstamos hipotecarios

Negociamos todos los cupones vecimiento corriente

DEPORTIVAS

El festival de diumenge a Barcelona

L'ANADA A BARCELONA DE L'ESCOLA DEL TREBALL DE NOSTRA CIUTAT, ASSOLI UN BRILLANT EXIT

ELS "ESCOLARS" TARRAGONINS, PERDEREN EN ATLETISME, PERO TRIOMFAREN EN FUTBOL

Hem tingut ocasió de parlar amb en Joan Garcia, amic nostre i entusiasta de l'Escola del Treball de nostra ciutat.

Segurs de que ell no podia faltar al desplaçament efectuat aquests passats dies a Barcelona, hem procurat entrevistar-lo i de sa conversa, sempre amantent i ben amable, en podem ofrenar avui als nostres lectors, unes impressions.

—...? Efectivament, nostre anada a Barcelona fou tot un exitaç, tant és així que ni nosaltres mateixos ens ho esperavem.

—...? Se'ns tingueren grans atencions, i tot just arribats, dos esplèndids autobusos ens fóren cedits galanment i poguèrem visitar l'Escola del Treball barcelonina i traslladar-nos tot seguit a l'Estadi de Montjuïc, on es celebrà la competició atlètica entre els equips d'ambdues escoles.

—...? —Si per cert, molta gent, més inclús que la que pugui acudir-hi en competicions de més categoria.

—...? —El resultat fou favorable als barcelonins que vengèren en totes les proves llevat dels 1.000 metres, en quins Agulló s'endugué el primer lloc de faissó remarcable.

—...? —El programa consistí en cursos de velocitat, relleus i mig fons, i el triomf barceloní fou en veritat ben merescut. Cal remarcar però, que els seus atletes son preparats pels coneguts Consegal i Angel, el que ja els representa certa avantatge.

—...? —L'organització anà a càrrec del Comitè provincial de Barcelona de la Federació Catalana d'Atletisme, i fou quelcom gairebé perfecte, i el senyor Campalans, diputat a Corts i director de l'Escola del Treball de Barcelona, feu donació de la magnífica Copa de plata que l'Ajuntament barceloní havia cedit per l'esmentada competició.

—...? —Si, per la tarda tinguèrem futbol, i aquí fou on assolirem bona revenja.

—...? —El matx finí amb empat a 1 goal, però com teniem avantatge de 3 corners, la Copa que hi havia en disputa ens fou otorgada.

—...? —No jugà malament l'equip contrari, però tingué poca sort en el xut a goal que tant prodigà.

—...? —Els nostres no ho feren tant bé com acostuman. Amb tot destacàren Guillemat, Bordas, Recasens i Virgili.

—...? —Nostre equip fou: Virgili, Recasens, Bordas, Parera, Guillemat, Serres, Ascasso, Diego, Ferré, Ríco i Bigorra.

—...? —Els goals fóren aconseguits per Salvo i Ferré.

—...? —Certament. El partit agradà i la Copa de la Generalitat que ens disputàvem passa suara al nostre arxiu.

—...? —Si, tant en el matx atlètic del matí com en el futbolístic de la

tarda, hi hagué canvi de banderins hi tot, com a les grans solemnitats.

—...? —Molt de companyarisme per sobre de tot. I moltes ganes de tornar-hi, la veritat.

—...? —Satisfets en extrem de la bona recepció i de tanta amabilitat com arreu rebèrem.

—...? —Es gairebé segur, i quant vinguin a tornar-nos la visita, procurarem correspondre puix no menys es mereixen.

—...? —Els resultats tècnics del matx atlètic fóren els següents:

1.000 metre:
1. Agulló (T.), en 2 m. 57 s. 1-5.
2. Berdejo (B.) en 2 m. 57 s. 3-5.
3. Latorre (B.)

Fut-bol

UNA FORTA SELECCIO GIMNASTICA VENÇ A UN COMBINAT D'ESTUDIANTS PER 3 A 0

Fins prop de les dugues de la tarda, no es sabé segur abans d'ahir, el plat que l'aficionat futbolístic podria gaudir al terreny gimnàstic.

Amb tot, no quedà defraudat, ja que la lluita per entretinguda, en general agradà.

Vencé l'onze gimnàstic, cosa no estranya si es té en compte que hi actuaven es titulars Wenceslao, Virgili, Navas, Alvarez, Magrinyà, i els quasi titulars Vallejo, Martorell, Alegret, Colet, Yanguela i Magrinyà II.

La partida, però, no fou per ells del tot fàcil, ja que la bala tan prompte es trobava en mans d'un porter com de l'altre, el que dóna idea de que no hi hagué domini pronunciat en favor de cap bàndol.

Els estudiants, probàren sort moltes vegades, i llàstima fou que un cert xut de Deiclós toqués al pal, com també que un altre tret del propi jugador anés a parar casualment al pit d'en Vallejo quant hom ja donava per goal la bona jugada.

No hi hagué, però, sort, i ni el de l'honorilla poguèren assolir.

Els propietaris del terreny en canvi, tingueren èxit més positiu i mentre Magrinyà I aprofitant un corner endinsava la bala a un

100 metres, lliços:

1. Mirament (B), en 12 s. 1-10.
2. Ros (T.), en 13 s. 1-10.
3. Banús (T.)

400 metres:

1. Divison (B), en 1 m.
2. Fontseré (B), 1 m. 3-10.
400 x 100, relleus:

1. Barcelona, 52 s. 1-5.
2. Barcelona.

3.000 metres:

1. Miñana (B), en 10 m. 33 s.
2. Ballesteros (T.).
3. Gallego (B.).

Relleus olímpics:

1. Barcelona, en 4 m. 9 s.
2. Tarragona, en 4 m. 15 s.

Resultat final:

Escola del Treball de Barcelona, 21 punts.
Escola del Treball de Tarragona, 11 punts.

Hockey

EN OBIOL ES DESQUALIFICAT

El matx de hockey darrerament jugat entre el Junior i el Gimnàstic, ha portat "cua", essent aquesta la desqualificació de l'equipier local, Obiol, per vuit dies.

A ben segur en canvi, que en Culléll que arbitrà aquest encontre fins ha sigut premiat...

Malament, si la "Fedé" d'hockey comença a esgarriar-se.

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL

Companya de sarsuela del primer actor i director Paco Vidal. Avui dimarts, nit a les deu:

La joia musical en tres actes i cinc quadros, del mestre Chapi, "La Bruja", cantada pel tenor Juan Rosich.

TEATRE TARRAGONA

Companya de comèdies de la primera actriu, Maria Lluïsa Rodríguez.

Avui dimarts: A les deu de la nit, la comèdia còmica "La señorita Charleston".

(L'a nunci precedent no suposa aprovació ni recomanació).

A. Artal Médico-oculista

RAMBLA DE SAN JUAN, 27, 1.º

ENTRESUELOS VALENCIA

Sedas escoceses, novedad, a 2,90 pesetas m.
Apodaca, 11, entresuelo

Un delicioso sueño

después de un día fatigoso, se consigue tomando a diario este poderoso reconstituyente

Combate sin tregua
INSOMNIO
NERVIOSIDAD
ANEMIA

Estará siempre fuerte y sana la persona que tome Jarabe de

HIPOFOSFITOS
SALUD

Cerca de medio siglo de éxito creciente. Aprobado por la Real Academia de Medicina.
Pedid JARABE SALUD para evitar imitaciones.
No se vende a granel.

Casa SENTANDREU

Inmenso surtido en lámparas modernas Especialidad en pantallas de pergamino

Últimas novedades en aparatos de RADIO

Bajada Misericordia, 5 - Teléf. 370 - TARRAGONA

Automòbils de lloguer de gran luxe

J. DOMÉNECH

Servei especial per a casaments i bateigs, a preus econòmics.

Tàxis a 0'40 ptes. kilòmetre

Telèfon 13

Tarragona

Para preparar un agua alcalina digestiva emplead siempre la

SAL VICHY-ÉTAT

producto natural que la hace agradable al paladar y una excelente bebida para régimen y para la mesa. Facilita la digestión y evita las infecciones. Insustituible contra el artrismo, reuma, diabetes, gota, etc.

Chocolates MONRABÁ

Los más ricos en cacao

PEDIDLO EN TODAS PARTES

EL TESORO ECLESIASTICO ESPAÑOL

Otro argumento que no concluye

No da pie con bola. Ayer era el señor de los Ríos quien pretendía deducir que no existen católicos en España, o poco menos, al abogar el señor Alvarez porque siquiera pagándose a los curas ecónomos alegando la dificultad con que se tropezaría de momento, para suplir la nómina oficial.

Ahora, un colaborador de "Heraldo de Madrid", después de reconocer el catolicismo de España, cuyo "arraigo en el alma popular es innegable", cual lo testimonian "las colectas recaudadas el día de la Purísima", aconseja a la Iglesia que renuncie a todo lo que percibe del Estado.

No se contenta con ello: incita, además, al Gobierno, a que suprima la consignación del presupuesto eclesiástico porque "si España es católica, apostólica, romana y mantiene el culto y sus ministros, con creces... ¿qué falta les hace nuestro dinero?" (el del Estado).

Olvida, a no dudarlo, el aludido periodista, que el presupuesto eclesiástico es una devolución exigida de lo mucho que a la Iglesia, desamortizó el Estado, en el que ha calificado de "inmenso latrocinio" Menéndez y Pelayo, y Pi y Margall de "violación de la santidad de los contratos".

Por tanto, el Gobierno que suprima esta restitución, por muy autorizado que se crea por las Cortes, comentará otro latrocinio tan grave como el de Mendizábal y una violación más sacrilega que aquella.

Y no será ajeno a tamaña injusticia quien la aconseje, como el articulista que motiva estas líneas.

Que la Iglesia puede renunciar a dicho presupuesto, nadie lo duda; pero no se debe olvidar las múltiples atenciones que en lo porvenir pesarán sobre la Iglesia española.

Ante la persecución de que es objeto la enseñanza religiosa, urge crear una red de escuelas que, al amparo de la Iglesia, salvaguarde dicha enseñanza y ello requiere grandes sumas de dinero.

Aunque el Estado continuase abonando la nómina del Clero, mientras no se llegue a la multiplicidad de escuelas, distribuyendo convenientemente el presupuesto de instrucción y aún en

este caso, cuanto se recaude será ex-guo para las múltiples atenciones de la Iglesia, en lo cultural, benéfico y social.

Pero volvamos al sofisma del articulista de "Heraldo".

Confiesa que España es católica; por serlo, cual lo ha demostrado el día de la Inmaculada, puede sostener "con creces" el Culto y Clero, y, en consecuencia, el Estado debe desentenderse de esta obligación.

¿No habíamos quedado en que el Estado republicano es eminentemente democrático?

¿Y no es doctrina común que un Estado democrático debe reflejar el sentir del pueblo?

Siendo dicho sentir, católico, extensiva y intensivamente, según "Heraldo", debe ser atendido y secundado por el Estado, a menos que abdique de la democracia.

Atender y secundar el sentir del pueblo equivale a protegerle e intensificarle, no sólo dando a los órganos que dicho sentir propugnan, en nuestro caso la Iglesia, lo que en justicia se les debe, sino algo más, todo lo posible, respondiendo así a lo que el pueblo anhela.

De otra suerte, el Estado se divorciaría del pueblo y un Gobierno que tal intentara, quedaría por ello descalificado.

Un Estado monárquico estaría divorciado de un pueblo republicano, y viceversa: así no puede convivir con un país católico un Gobierno antirreligioso, a menos que le aherroja, y se trueque en dictador.

Es católica España, según confesión de "Heraldo de Madrid"; fomenta, pues, el Estado la Religión Católica, si no quiere divorciarse de nuestra patria y engendra violencias y perturbaciones sociales.

Señor articulista de "Heraldo", su razonamiento es sofisticado. Por ser católica España se debe subvencionar la Religión. Lejos de reducirse el presupuesto eclesiástico debe ser acrecentado, puesto que ese es el sentir del pueblo, a menos que el Estado reniegue del país, se divorcie de la nación.

El de "Heraldo" es, como el de los Ríos, otro argumento que no concluye.

ELIAS OLMOS.

CAMAS PARA LA CARCEL

Según nos comunica el señor director de esta Prisión provincial, la Dirección general de Prisiones ha anunciado el envío con toda urgencia de cincuenta camas completamente equipadas, con destino a esta Prisión provincial, e interesa relación detallada de las necesidades urgentes de la misma, para proceder a su realización y que queden completamente atendidos todos los servicios.

INSTITUT MUNICIPAL D'HI-GIENE

Durant la setmana que finí el dia 26 de l'actual mes, els coeficients per mil habitants de mortalitat i natalitat d'aquesta ciutat han sigut:

Mortalitat, 0'214.
Natalitat, 0'246.
Esent el nombre de nats vius, 8; nats mort, 1; morts per totes causes i edats, 7; morts de menys d'un any d'edat, cap; morts per enfermedades infeccioses, cap.

Parece ser que estos días son bastantes los padres de familia que, a modo de aguinaldo y regalo de Reyes, se proponen obsequiar a sus hijos con huchas y libretas de la Caja de Ahorros del Banco de Vizcaya.

Es altamente meritorio el ejemplo que dan esos padres y el buen sentido práctico que con ello demuestran, pues una libreta con hucha es el único regalo que, en definitiva, no cuesta nada, y son muchos los beneficios morales y materiales que puede reportar a la juventud. De desear sería que ninguno de los niños de Tarragona dejase de tener su correspondiente libreta, con hucha.

TROBALLA

En Francesc Riñón, amb domicili al carrer de la Mercè, núm. 15, va trobar el dia 24 del corrent, una corbata que serà entregada a qui l'hagi perdut.

LA VISITA DELS ALUMNES DE L'ESCOLA D'ARQUITECTURA DE MADRID A TARRAGONA

El dia 19 del passat mes d'Octubre, el nostre Ajuntament, pre-ocupant-se de tot quant pot contribuir a l'enaltiment de la ciutat i atent a la major difusió i expansion de la cultura patria, acordà subvencionar la visita a la nostra capital de cinc membres de l'Associació Professional d'Alumnes d'Arquitectura, de Madrid, seleccionats per un jurat format per professors del Claustre de l'Escola Superior d'Arquitectura i votat en reunió general de la dita Associació.

Els alumnes designats per a visitar la nostra ciutat, els seus monuments arqueològics, Torre dels Scipions, Cantera romana del Mèdol, Castell de Tamarit, Arc de Barrà, Centelles i els Monestirs de Poblet i Santes Creus, són els senyors don Santiago Climent i Redondo, don Rafel Diaz Sarasola, don Llorens González Iglesias, don Nemis López Rodríguez i don Miguel Angel Ruiz Larrea.

Els esmentats senyors, que són ja els nostres hostes des del passat dissabte, estaran deu dies entre nosaltres, prenent apunts de tot el que visitin i, al finalitzar el curs, donaran compte dels seus estudis en una sèrie de conferències sobre els treballs que els hi han estat encomanats.

Sien benvinguts entre nosaltres i que la seva estada a la nostra terra els sia plaent i agradable.

ENTRESUELOS VALENCIA
Lanas inglesadas entrefien:pe, a 2,50 pesetas m.
Apodaca, 11, entresuelo

"LA HORMIGA DE ORO"

"La Hormiga de Oro". Ilustración católica publicada con censura eclesiástica. Número 52, 24 de diciembre de 1931. Editorial "La Hormiga de Oro", Avenida de la Puerta del Angel, 2 Barcelona.

Dedicado casi por entero a conmemorar los divinos misterios del Nacimiento de Jesús que celebramos en estas Pascuas Navideñas, el presente número que acabamos de recibir de la prestigiosa ilustración católica "La Hormiga de Oro" se nos presenta ataviado con las mejores galas, como manifestación sincera de la alegría y la majestad que tales misterios encierran para el linaje humano.

"La Hormiga de Oro" ofrece a sus lectores un hermoso extraordinario que todo buen amante de la literatura y del arte sabrá apreciar en su justo valor.

La portada, que es una hermosa reproducción en bicolor del famoso dibujo de Speybrouck, nos tienta a abrirla. Le sigue otra reproducción artística, ésta de la obra maestra del pintor alemán Schrandolph, "La Virgen con el Niño Jesús y San Juan"; el texto de la revista está también ilustrado con bellos grabados, reproducciones de otros tantos cuadros de pintores célebres, entre otros, de Correggio, Vander Goes, etc.

De la parte literaria, amena e interesante, dedicada la mayor parte al misterio de Navidad, entresacamos los siguientes títulos: "Cerca está ya el Señor", de Erice espelosin; "Pastores y zagales", por Fr. Carmelo de J. Crucificado, C. D., ilustrado con ocho grabados; "Ante el Rey Eterno; Jura de la bandera", por Fr. Francisco Iglesias, O. F. M.; "El quinto, pagar diezmo; y primicias"; "A los católicos", etc.

La parte gráfica de actualidad forma un número extraordinario, en la que se destacan los acontecimientos más importantes de España y del extranjero.

Como en números precedentes, publica las acostumbradas secciones de Entrenamientos, Ajedrez, página humorística, Correo del Curioso, notas bibliográficas, novelas, cultura popular, etc.

ENTRESUELOS VALENCIA
Cortés lana inglesados, por 16 pesetas.
Apodaca, 11, entresuelo

DE SOCIEDAD

Recibidos los Santos Sacramentos. ha fallecido en Barcelona, don Francisco Roca Fortuny, hermano de nuestro apreciado amigo y comerciante de esta ciudad, don José.

Con tal motivo testimoniamos nuestro pésame a la viuda doña Juana Urgell, hermanos y demás distinguida familia del finado.

REGISTRO CIVIL

Nacidos:

Cinta Castelló Clich.
Valeriano Delor Guerrero.

Fallecidos:

Emilio Mayo Andrés, 63 años, Nao, 7.
María Josefa, también conocida por Juana Soler Gomis, 75 años, Ntra. Sra. del Carmen, 3.
Francisco Piñol Roca, 54 años, Smith, 28.

Matrimonios:

Isidro Fortunu Roig, con Teresa Solá Ferré.
Pedro Roselló Inglés, con Encarnación Mari Gatell.
José Inglés Mercadé, con Esperanza Pallarés Bulló.
Manuel Rosado Sánchez, con Julia Valverde Castellví.

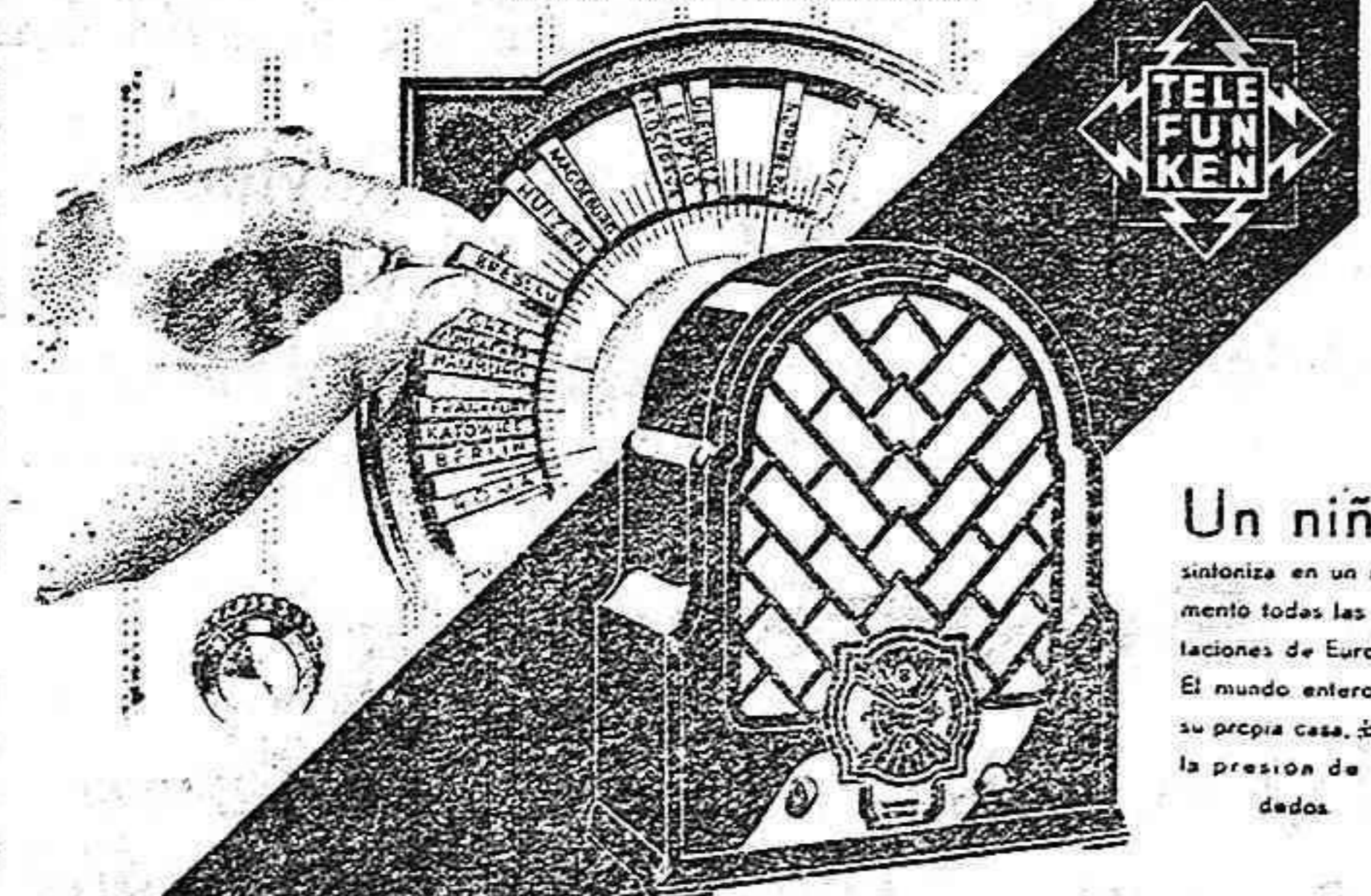
ENTRESUELOS VALENCIA

Sedas escocesas, n-vedad, a 2,90 pesetas m.
Apodaca, 11, entresuelo

CON CALIFICACION
IDEAL CLASSIC
No hay vida más placentera que la vida del hogar.
Es muy económica y está al alcance de todos.
Folleto gratis
Luis Clanchet
Ullón, 14. Telef. 301 A.
TARRAGONA

La Auto-Skala

busca automáticamente todas las estaciones.

Un niño sintoniza en un momento todas las estaciones de Europa. El mundo entero en su propia casa, bajo la presión de sus dedos.

TELEFUNKEN 340 W. L.
El más moderno receptor con allavoz

Triple circuito seleccionado de 5 válvulas con sintonización automática, 200-2000 mts regulador con 5 tonos, antena de red, contactos de platino, interruptor termo-automático para casos de sobretensión Allavoz dinámico de gran pureza y sonoridad en caja de abanico linoamente acabada.

Precio con válvulas Ptas. 735

Este receptor representa un gigantesco esfuerzo del cuerpo técnico de TELEFUNKEN, que con sus vastos recursos financieros e industriales ha creado el mejor receptor para 1932

PIDA UNA DEMOSTRACION GRATUITA A NUESTROS AGENTES AUTORIZADOS

RADIO TELEFUNKEN

Representante en Tarragona. -- RAFAEL SENTANDREU
Bajada Misericordia, 5

FRU-IT-ENT

SANT SADURN DE NOYA

Representant: PERE BIGORRA - Colón, 57, 2.º - Telef. 619
Agent Comercial Col·legiat - TARRAGONA

Conferencias telegráficas

SOBRE EL DONATIVO DE ROPAS A LOS PRESOS DE TARRAGONA

Madrid, 28. — Con referencia a un telegrama publicado en la Prensa, procedente de Tarragona, la Dirección general de Prisiones, hace constar que ésta atiende en el acto cuantas peticiones de utensilio, mobiliario, etc., formulen los jefes de todas las prisiones y por ello no hay por qué acudir a suscripciones públicas para atender estas necesidades.

Por lo tanto, si la suscripción iniciada por las autoridades de la citada capital es para hacer un obsequio a los reclusos de aquella prisión, la Dirección agradece sinceramente la iniciativa; pues las camas, si se necesitasen, basta un oficio del jefe para que le sean suministradas en el acto.

La Dirección de Prisiones ha publicado una nota refiriéndose a la suscripción que se ha abierto en Girona para facilitar ropas a los presos de aquella cárcel.

Dice que la Dirección atiende a las peticiones que se le hacen con este motivo.

Añade que si la suscripción iniciada es para obsequiar a los presos se agradece, pero hace constar que se envíen las ropas acompañando un simple oficio.

LA FIESTA DE REYES

Con motivo de la fiesta de Reyes, el Ayuntamiento regalará a los niños pobres más de 80.000 juguetes.

Se han recibido al efecto importantes donativos, incluso uno del embajador de Francia.

EL JEFE DEL GOBIERNO RECIBIÓ VARIAS VISITAS

El presidente del Consejo recibió en su despacho del Palacio de Buenavista, al jefe de policía de Barcelona, señor Menéndez, con el que conferenció.

También recibió al agregado militar a la embajada de España en Roma, teniente coronel Ricardo y al señor Méndez Vigo.

Un periodista preguntó al señor Azaña que había de la dimisión del gobernador de Barcelona.

—No tengo ninguna noticia nueva — contestó el jefe del Gobierno — pues las últimas las he conocido por los periódicos.

Terminó diciendo que mañana o pasado mañana, publicaría la "Gaceta" un decreto reorganizando la Alta Comisaría en Marruecos, cuyos pormenores no recordaba de momento.

EL FISCAL DE LA REPUBLICA

En la sala de fiscalía del Tribunal Supremo se celebró esta mañana el acto de toma de posesión del nuevo fiscal de la República, señor Martínez de Aragón. Le dió posesión el fiscal saliente, señor Franchy Roca, y el acto se limitó a la promesa, por el señor Martínez de Aragón, de su nuevo cargo.

Asistieron el presidente del Tribunal Supremo, magistrados y numerosos abogados.

LA COMBINACION DE GOBERNADORES

Ha sido nombrado gobernador de Jaén, don Martín Villores, abogado fiscal de la Audiencia de Murcia, que esta noche marchará a posesionarse de su destino.

Esta noche o mañana se facilitarán los nombres restantes de la combinación de gobernadores anunciada. Desde luego, según ha manifestado el ministro de la Gobernación en dicha combinación no figurará el Gobierno civil de Barcelona.

ASAMBLEA DE LOS AUXILIARES DE INSTITUTOS

En el Instituto de San Isidro se ha celebrado la asamblea nacional de auxiliares de Institutos de toda España, presidiendo el señor Niño.

Se aprobó por unanimidad la gestión de la directiva durante el año último.

Acordóse pedir a los poderes públicos que en los nuevos presupuestos se determine el sueldo mínimo de 3.000 pesetas para los auxiliares.

En la asamblea reinó mucha ani-

mación, concurriendo representaciones de toda España.

LOS SIN TRABAJA HAN ASALTADO UN ESTABLECIMIENTO DE COMESTIBLES

En la calle del General Alvarez de Castro, un grupo de obreros apedreó el establecimiento establecido en el número 9, rompiendo los cristales del escaparate.

Algunos de los parados lograron penetrar en el establecimiento, llevándose cajas de galletas y otros comestibles.

Acudió la fuerza pública, restableciendo el orden.

EL DIRECTOR DE TELEGRAFOS CONTESTA A UN COMUNICADO DE LA TELEFONICA

El Director general de Telégrafos y Teléfonos, ha publicado una nota contestando al comunicado del día 21 de la Compañía Telefónica.

Dice que en el comunicado se inserta un cuadro comparativo fantástico del resultado económico que para el Estado ha representado los servicios telegráficos y telefónicos.

Dice que a la Compañía le es lícito defender sus intereses, pero sin agredir a los ajenos.

Se insertan numerosos cuadros estadísticos, tratando de deducir que no sólo el Estado ha regalado a la Compañía las propiedades que tenía, sino que ha perdido en treinta años treinta y cinco millones de pesetas.

A estas pérdidas hay que agregar la que el Estado y corporaciones públicas sufren por la exención de los impuestos, que se elevan anualmente a más de tres millones de pesetas.

Añade que si el Estado hubiera de respetar el contrato que el tratadista francés de Derecho administrativo, Eloy André, ha calificado de contrato leonino, tendría todavía que abonar dicha Compañía una cantidad que se aproxima a mil millones.

EL MINISTRO DE OBRAS PUBLICAS

El señor Prieto manifestó a los periodistas que había recibido un telegrama del presidente de la Junta de Obras del Puerto de Gijón-Musel, en el que se le comunica que en la sesión celebrada ayer por dicha Junta se acordó, por unanimidad, protestar contra el proceder desconsiderado del ingeniero director que, en momentos tan difíciles como los actuales, se ausentó hacía días, sin comunicarlo al presidente, y sin su presencia no se pudieron despachar asuntos de urgente resolución.

El ministro de Obras públicas ha contestado con otro telegrama diciendo que incoado el expediente oportuno al ingeniero don Eduardo Castro Pascual, resulta que desempeña además de dicho cargo, el de vicepresidente de la Junta Central de Puertos de Madrid, y además una cátedra en la Escuela de Ingenieros de Caminos. Como que es imposible que pueda atender debidamente a dichos cargos, se le adispuesto que cese en los dos primeros, para que pueda atender debidamente a las funciones docentes. Además, se procederá en la misma forma en casos análogos.

IMPORTANTE REUNION DEL CONSEJO DE LA GENERALIDAD

Barcelona, 28. — Esta tarde, a última hora, se ha celebrado en el Palacio de la Generalidad el Consejo de la misma, bajo la presidencia del señor Maciá.

La reunión se cree que tendrá mucha importancia.

Según impresiones recogidas en los centros políticos, en esta reunión dimitirá el cargo de consejero el señor Carrasco y Formiguera y será designado para la vacante el secretario político del señor Maciá, y diputado a Cortes, señor Terradellas.

Oímos decir, también que el consejero señor Casanovas pasará de Gobernación a Fomento, y el consejero señor Jové, a Beneficencia.

Para la delegación de Gobernación, que dejará el señor Casanovas, se cree que será designado el señor Terradellas.

En la reunión del Consejo se dará cuenta también de la dimisión del señor Carner del cargo de presidente de la Asamblea de la Dipu-

tación provisional de la Generalidad, motivada, por su elevación a la cartera de Hacienda del Gobierno de la República.

¿EL NUEVO GOBERNADOR DE BARCELONA?

Sevilla, 28. — Sigue asegurándose que el actual gobernador, don Vicente Sol, será nombrado gobernador de Barcelona.

LO QUE DICE EL MINISTRO DE TRABAJO

El ministro de Trabajo recibió hoy a una comisión de diputados socialistas de Jaén, que le dieron cuenta del conflicto que se avecina, pues los patronos se niegan a cumplir las bases de trabajo aprobadas, en 16 del corriente, para la recolección de la aceituna. El señor Largo Caballero se puso al habla con el ministro de la Gobernación contestándole éste que hoy sale para Jaén el nuevo gobernador, con órdenes terminantes al respecto. El ministro de Trabajo dijo que, como era de observar, este pleito se planteaba exclusivamente por los patronos.

También recibió el señor Largo Caballero, a una comisión de la propiedad rústica de Arenas de San Pedro y otras zonas de la provincia de Madrid, que le hablaron de asuntos relativos al jurado mixto.

Un periodista preguntó al señor Largo Caballero, qué opinión tenía sobre la fórmula de arreglo propuesta por los patronos de la industria conservera de Vigo, para la resolución del conflicto planteado por las obreras que se niegan a pagar el seguro de maternidad.

—Lo que proponen — contestó el señor Largo Caballero — no puede aceptar. Se debe todo esto a una ofuscación de algunos trabajadores que los patronos procuran que continúe para que se mantenga el pleito y ahorrarse el pago de la cantidad que les corresponde del subsidio. No comprendo cómo estas obreras no se dan cuenta del beneficio que les proporciona el seguro de maternidad. Este es solo parte del seguro único que nos proponemos implantar. Sería injusto dejar desamparadas a las obreras hasta que se apruebe la ley de seguro único, que lo mismo puede ser dentro de meses que dentro de años. El seguro único abarcará los dos enfermedades, vejez, maternidad, accidentes, etc.

Creo — terminó diciendo — que las obreras gallegas se darán cuenta de los beneficios que les reporta el seguro de maternidad como se dieron ya cuenta las catalanas.

LA MÉS ELEMENTAL PRUDÈNCIA ACONSELLA ASEGURAR VOS CONTRA EL ROBO: PODEN ESSER OBJECTE DEL CONTRACTE LES ASEGURANCES DE MOBILIARI DEL PIS, CASA DEL CAMP, DESPATX, MAQUINES D'ESCRIBURE, JOIES, OBJECTES DE VALOR

LA PREVISIÓ NACIONAL

FILIAL DE

LA CATALANA D'INCENDIS

S. VALLE

Sant Miquel, 21 . Telèfon 558 . TARRAGONA

Cuando venga a Barcelona no se le olvide de hacernos una

visita, que siempre será para V. provechosa. Podrá admirar nuestras exposiciones en los grandes escaparates, y beneficiarse en crecido interés, con las compras que haga

Recuerde siempre nuestras Secciones

de Lanería - Sedería - Tejidos de algodón - Lencería - Pañolería - Relojería - Bisutería - Marroquinería - Perfumería - Guantes - Paraguas - Loza y cristal - Confecciones - Sastrería para Señora, caballero y niño - Camisería - Ropa blanca - Géneros de punto - Zapatería - Mantas - Alfombras - Colchonería - Ornamentos para el culto - Banderas - Estandartes - Bordados artísticos - Orfebrería - Imágenes - Juguetes, etc., etc.

Almacenes JORBA

Plaza y calle de Santa Ana - BARCELONA

(Junto a la plaza de Cataluña)